

מסכת ערכין

פרק ה משנה ב

דמי ידי עלי, שמין אותו, כמה הוא שוה ביד, וכמה הוא שוה
בלא יד. זה חמר בנדרים מבצרכין. וחמר בצרכין מבנדרים,
פיצד. האומר, ערפי עלי, ומת, יתנו היורשין. דמי עלי, ומת,
לא יתנו היורשים, שאין דמים למתים. ערף ידי וערף רגלי
עלי, לא אמר כלום. ערף ראשי וערף כבדי עלי, נותן ערף
כלו. זה הכלל, דבר שהנשמה תלוייה בו, נותן ערף כלו: